

Een mooie beschrijving van een — voor de gelegenheid wel ietwat gekuischten — Boschnegerdans geeft Dr. M. van Blankensteyn in zijn boek „*Suriname*”, Rotterdam 1923, blz. 102—108.

De opmerkingen over ziekten, de manier om tabak te gebruiken kano's en riviervaart en de taal der Boschnegers ga ik voorbij.

Terecht is de schrijver vol lof over het houtsnijwerk en den kunstzin der Boschnegers.

„Practically every wooden implement used in the daily life of the tribe is decorated”.

Dr. Melville Herskovits constateerde de gelijkenis van zekere versieringen met die van Ashanti en Lindblom met die van de kust van Guinea, de Fransche Ivoorkust, Agna, Cameroen en Calabar. Daarentegen viel het den schrijver op dat „sacred objects are very crudely carved”.

Aan Jhr. L. C. van Panhuys komt de er toe met kracht geijverd te hebben voor de studie van de sierkunst der Boschnegers.

Er valt bij de Boschnegers voor den ethnoloog nog heel wat te bestudeeren. Alles in alles is Dr. Morton Kahn's artikel, hoewel het niet meer dan „notes” geeft, een te waardeeren bijdrage tot de kennis van dit merkwaardige volksdeel van Suriname, dat kans heeft gezien daar een klein-Afrika te stichten.

Terecht kon Prof. Dr. Wilhelm Joest, die in 1890 Suriname bezocht, in zijn „*Ethnologisches und Verwandtes aus Guayana*” de meening uiten, dat van alle rassen in Suriname, de Boschnegers voor den ethnoloog het merkwaardigst zijn.

Den Haag, October 1929.

H. D. BENJAMINS.